

L' HERREUHEIT

PERIÓDICH LITERARI, HUMORÍSTICH,
DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA LLIURE CLASSE DELS SOLTERS

SORTIRÁ LO MENOS UNA VEGADA AL ANY

BALL DE SOLTERS

La Comissió organitzadora té 'l gust d'invitar á tots els socis del Cassino Menestral y á sas respectivas familias, per el que se celebrará en els salons d' aquesta Societat, el dia 25 del corrent, á las 9 de la nit, baix lo següent

PROGRAMA

PRIMERA PART

Sardana	EL NINI.
Vals	EL JUNCO.
Americana	LA ROSALÍA.
Polka	ME 'N VAIG Á VILAFANT.
Schotischs	ELS PISTONS.
Mazurka	LA DORCA.
Americana	LA TUYETAS.
Schotischs	LA GRANETS.
Rigodon	LO ESPARBÉ D' EN JUANDÓ.
Sardana	NO DESTORBEU ALS NASSUS.

SEGONA PART

Sardana	EL PAJÉS DE L' ANY PASSAT.
Schotischs	EL JACO.
Espanola	PUNYS PER COLLS.
Mazurka	¡ALA, SALAU!
Americana	LA PALMIRA.
Pilée	LAS HETCHURAS D' EN PIERRE
Rigodon	ALLÁ HONT VÁ EN ROCH VAN LOS SEUS FILLS.
Americana	LA RAMONETA.
Vals	¡A L' ARENGADA, Á FER UNA SÉBA!

Figueras 25 de Janer de 1902.

La Comissió

SALUT Á TOTS.

Ja estich aquí altre vegada entre las hermosas pollas y els simpátichs gallets del Cassino Menestral, ab mes bríos que l' any passat, disposat á divertir-me de debó en mitj d' aqueixa alegre jovenalla tan plena de bon humor com de vida y animació.

Vinch disposat á justificar una vegada mes que aquest Cassino es lo centre de la mes espayosa diversió, dintre los límits de la honestitat; que sabem ajermaná perfectament la ilustració, lo treball y la gresca.

A las penas punyaladas, diu un adagi; pero nosaltres que no som partidaris ni de penas ni de punyaladas, las hem d' emprendre d' altre modo, ó siga que tenim que seguir aquell altre consell de que «qui vol viure de tot s' ha de riure», y que deuen aprofitarse tots los ratos bons que 's presentin al objecte de fer mes agradable la trista monotonía de la nostra existencia.

Pera portar á cap la nostra delicada missió, no duptém que tindrem lo concurs no sols dels solters, si que també la dels pacients casats, als qui invitem cordialment á que vinguin á tirar una cana 'l aire; á que per aquestas nits de broma se deslliguin del jou matrimonial; que obtinguian pera sí y otorguian á sas aymadas costelletes, la mes amplia llibertat, á fi de regenerar sas forsas un tant gastadas ab lo pes de la creu del matrimoni, y poder luego tornar á soportar la pesada carga.

Aquestos días de Carnaval convidan á tothom al divertiment: los solters deuen aprofitarlo ab mes *aliento* com més va aproximantse son matrimoni, y els casats no deuen deixar-lo escapar, deuen aprofitar la ganga, ja que durant lo resto del any tenen la pesadilla de la dona que 'ls mou remó per cualsevol cosa; tenen cons-

tantment á sa presencia la sombra fatídica de la sogra, ab cara de *prunas agres* y tenen ademés las *distraccions* que 'ls hi proporciona la quitxalla plorant y rient, jugant y escandalisant.

L' HEREUHET ab sa anual arribada vé á aliviar totes las amarguras del matrimoni, y á estimular als solters á que entrin en lo gremi, perque L' HEREUHET, á pesar de tot, es partidari del llas nupcial, com ho es de la diversió. L' HEREUHET no pot mirar ab ulls de indiferencia aquellas nenas tant *rexinxoladas*, que adornan en semblants diadas lo saló del Menestral, com si fossin poms de hermosas y olorosas flors trasportadas en aquest paratje pera embalsamar la atmósfera y embriagar de amorosas ideas y dolças esperanças l' ánima dels joves.

Lo saló del Menestral es un paradís; allí hi descolla lo bó y milló; L' HEREUHET te la gran ditxa de presidir la més divertida y animada festa; per aixó vos invita á tots, esperant que unánims cumplireu ab la vostra assistencia: no siga dit que decau lo bon humor, ans be hem de demostrar que va augmentant d' any en any y que la nostra justa fama d' alegres y divertits ha de perdurar perpetuament.

Disposeu sempre del que es vostre company y amich

L' Hereuhet.

Coplas del Solter

Qu' escrigui per L' HEREUHET
las coplas d' un noy solter
es cosa que 'm deixa fret.

¡Ay Cabra, cóm ho he de fer!

Soch solter y no 'm sab greu
y he salvat tots els paranys;
n' he tingut de desenganys
y que 'ls escrigui voleu.

Donchs allá va. Era hermosa
la primera y molt morena;
encara li veig la trena,
la galta encesa com rosa.

Quinse anys ben aprofitats,
ignocencia, molt candor,
ni una paraula d' amor;
els dos contents y enganyats.

—Jo t' estimo.—Jo també;
ets guapa com serafi.

—May, ja may t' olvidaré,—
y no vam passar d' aqui.

Després fou á Barcelona
hont vaig purgá 'l desengany.

¡Quant penso ab aquell parany
y ab la noya tan bufona!

Era florista. ¡Qué 'm cou!

Penseu si picaba alt;
pero aquell municipal
plantat en lo carrer Nou
encara 'm dona neguit
pensant que sempre al cantó
la trovaba cada nit,
sempre, sempre de plantó.

Jo, arimat á l' escaleta,
guaytaba ma enamorada,
tendra com l' ensiamada
que del forn surt calenteta.

—Vaya usted bien lluny d' aqui—
em deya sempre ab mals modos,

—los vecinos casi todos
me fan pagá 'l pató á mi.

Fins diuhen que las criadas
usted quiere aixelabrá.

—Aixó no ho puch tolerá;
quinas bromas mes pesadas.

Jo estimo aquella florista
que viu en lo pis segon;
es una noya *más lista*;
senyor Xanxas, per mi 's fon.

Vegi com surt al balcó;
ara treu la cortineta;
veu ara 'm tira un petó;
¡có m deu sufri la pobreta!

—Si no se marxa rodó
creguim lo *hago* agafá.

—Vosté prou se 'n guardará.

—Miri, ja ve 'l *carretó*.—

Deu meu, y per acabá
teni de passá 'l martiri
d' estar flach igual que un ciri
y tenim de barallá

ab un home sense cor,
un municipal palpís
que guardaba sempre 'l pis
de mi encanto, de mi amor.

Mireu si estich inspirat
recordant lo fet aquell.
¡Ay Cabra, quin gran tropell!
Pro ara ja está passat.

Ho vaig dar per acabat;
may més, fora relacions:
las noyas son papellons
que 'ns deixan prompte encegat.

Pro una nit fosca y traydora
que queyan llamps y tronaba,
per l' acera caminaba
ja feya mes d' una hora.

Pluvia d' un modo fort
y passá una joveneta
que semblava modisteta
ab un aire ¡ni el del Nort!

—Dimontri, quins ulls que té!
¡quin modo de caminá!

¡Bo! ja hi som. Y quin mirá.
Calma, no hi vull saber ré.

Pro anava sense paraygua
y jo m' hi vaig eterni.

—Pepeta, escolti—vaig di—
¿Que li agrada parar l' aygua?

—Si; es un mal gust que tinch
que res l' importa á vosté.
Sápiga que 'm dich Mercé
y que ab vosté jo no hi vinch.

—Miri que 'm fa fatigá;
¿perqué trenca de cantó?
(potsé 'm vol desorientá;
donchs va la declaració.)

—Vosté es guapa com un sol.
—Si, ja ho sé, las cansons vellas.
—Els seus ulls son dos estrelas
que al mirá donan consol.

—¿Be, qué vol y qué pretent?
—Aixis m' agrada, enrahonada.
Veu com prompte l' he atrapada;
enrahonant la gent s' enten.

Y vam quedar arreglats,
sensa papers ni romansos;
ben contents, tots dos ben mansos,
fins al coll enamorats.

Pero al ser al tercer mes
lo cataclisme arrivá;
la sogra ho volgué enredá
perque era sogra de pes.

—Avuy tampoch has vingut
y cada dia vens tart.

—Falto, no per voluntat;
no vinch perque no he pogut.—

Sempre buscaba rahons;
la pau no durá pas gayre,
jo malehia 'l paraygue
que va portar tals questions.

Y perque anar continuant
tots els fets que son ben justos;
xicotas per tots els gustos
he vist anar desfilant.

Y avuy vinch ben penitent
al Cassino aquesta nit,
amich Cabra, ja ho he dit;
ja 'm veureu ben amatent.

Al tocar l' Americana
dedicada als noys solters
em veureu entre 'l primers
tibat com la mitja-cana.

Alguna noya vindrá
á donám la preferencia.
Per carta, ab correspondencia,
vos diré 'l que passará.

ANTON PLUMISSOL.

ETÉREA

Fugim d' eixa societat
trapella y escandalosa
que del amor fá un pecat.

Vina: jo 't portaré, hermosa,
lluny, ben lluny, al infinit,
allá hont ningú 'ns fassi nosa.

Mira 'l globo j' amanit:
puja, puja á la barqueta
y partirém tot seguit.

De gas inflat y desfeta
la corda, ja en l' aire flota...
¡Fem via al cel, m' aymadeta!

¡Abaix la miseria total!...
¡Lliure l' amor; cóm s' eleva!...
No hi pensis ab res d' assota...

Lluny, solets com Adam y Eva,
gosém l' amor, que bé 'ns toca...
¿Com jo soch teu, no ets tu meva?

¡Sí, qu' ho ets, sí! L' amor t' invoca
qu' ab un petó perdurable
deixis que selli ta boca...

Aixis, junts... ¡Goig inefable!
No era desitj, era fam,
fam que creya insaciable...
Mes á la fi... ¡Pataplám!...

...
¡Sort que no era de tan lluny!
¡Ab un nyangro com el puny!
de cop despertantme, 'm trobo!...
¡Jo plá quedava servit
si en lloch de caure del llit
arribo á caure del globo!

CONFETI.

Ahir y avuy

Un jorn—¡Deu meu quin jorn, al recordarlo
m' apar que ho veig encare!—

—¿vols veni á cullí rosas, vares dirme,
al jardinet del pare?

Y cap á n' ell tots dos varem fer via;
y allí, entre las xamosas
floretas que al jardí ufanas creixian
cullíam tots dos rosas.

Al cullirne una, com ta cara, blanca,
vaig ferme un esboranch;
y en ma destra vas veure com sortian
regalimets de sanch.

Plorant, la má vas agafá ab las tevas,
y, mirantme la má,
d' amor assadollada y ab angunia
la sanch vares xuclá.

...
Avuy t' he vist al ball tota contenta,
y he vist al teu costat
á un jove que 't parlava á cau d' orella
ab ayre enamorat.

Y tu m' ets vist, pro ets fet la indiferenta
destrossantme ¡ay! el cor;
¡y avuy, com quant cullíam tots dos rosas,
no ets arrenecat en plor!

Ego SUM.

No val á badá*Lletreta.*

Obra l' ull noy de Navarra
si ab garrofa vols tractá,
ja que 'ls sachs baixan y pujan;
si ella be talla el bacallá
perque es rossa y es maqueta,
avuy no n' hi há y demá n' hi há...

—no val á badá...

¡Oh, tú, xateta bonica
que tant bé sabs de ballá!
quant festejis á l' escala,
recórdat del Sant que hi há
devant teu, y en un altá.
¡Ay! Sant Pau gloriós y mártir!
¡Ay, cóm vos fan sofocá!...

—no val á badá...

L' alba somriu, l' alba somriu,
y mentres tant, vinga ballá
la seva dona que sempre riu;
si balla ab joves—¿per xó que hi fá?,
ja l' Alba escolta la veu que diu...

—no val á badá...

Quant 't veig ¡oh planxadora!
ballant ab aquell fusté
reblincante, tentadora,
jo no se pás lo que 'm vé
que giro la vista en fora
esperant que arribi l' hora
en que us hagi de cridá...

—no val á badá...

UN QUE NO BADA.

Barreja

Cada dia nena hermosa
que passo pel teu carré
y 't veig al balcó, enrajolo:
—¿qué ho deu fer?

Digas á ta mare
qué no 's posi séria;
que de caras serias ja 'n tinch prou y 'm basta
ab la del Conserje.

De tas promesas, noyeta,
jo no 'n puch fer gayre cas:
fas com aquelles personas
que els deutes no 'ls pagan may.
—¿Perqué uns petons que vaig darte,
are no me 'ls vols tornar?

Capellá, bon capellá,
correu, aneu á l' iglesia,
que conech á dos xicots
que abdós portan molta pressa.

Tots dos son xicots guapus
y sempre van units;

quant l' un al altre deixa,
ja 's posen ensopits.

—¿Busquém á dos germanas
com toca á bons amichs?——Busquemlas,—li diu l' altre—
busquemlas; ja está dit.

EGO SUM.

Als solters del Cassino

Un bon amich ha tingut la finesa de recordar-se de mi pera ajudar á la confecció del aixerit HEREUHET d' aquest any, y no hi ha que dir que li agreheixo la recordansa, que dona lloch á tutejarme ab mos antichs convehins y hermosas convehinas.

La meva col·laboració en L' HEREUHET quedá interrompuda per una cadena de fets qu' endolaren mon ánima y marcaren nous viaranyes en lo camí de ma vida, y en aquell temps, de tristesa y amargor pera mi, L' HEREUHET me dedicá un grat recort, y entre sas alegrias de la vida y sos cants de joventut, va vessar una llágrima pera el amich ausent.

Si altres motius no hi hagués, aquest sol fora prou fort pera obligarme á escriure quatre malgirbadas rallas per' aquesta diada.

Poca coneixensa personal tinch avuy entre la gent que dona vida al Cassino cercant feyna á las camas y dols esplay al cor. No ha de ser aixó obstacle pera que, literariament, prenga part en la festa dels solters, dels joves, ja que aquestos representan una etapa de la vida hont tot se veu color de rosa y 'ls homes se forman y las ideas treballan febrosament, be impulsadas per sentiments naturals vers la mitja humanitat hermosa, be perque los plans y caborias nos empenyin á un afermament de la vida ab esperansas de millora y de anar endavant, sempre endavant.

L' esplay honest; es lo paréntesis necessari obert en la vida pera que aquesta perdi un poch de sa aixafant monotonía; en la edat del amor, en la edad que tot nos sonriu, no pot gayre exigirse filosofia seria, meditació profunda; jo crech que aixó mateix acabaria per matar los esprits, llenyantlos á un estat d' ascetisme ideològich, tal volta més perjudicial que beneficiós á la humanitat; á cada edat, sas necessitats, que deuen imprescindiblement ser satisfetas si no volen exposarnos als perills de un mal major. Tan ridícul resulta *un jove vell com un vell jove*.

No vol dir aixó que la joventut dega oblidar alló que ha de influir marcadament en lo pervindre de la vida: comprench que poden y deuen ajermanarse l' esbargi ab la instrucció, y per aixó estimo que las Societats recreativas, á més de grans y luxosos Salóns de ball, han de tenir atrayents, cómodas y ben nutridas bibliotecas. En abdós punts, crech que 'l Cassino Menestral ha cumplert á gust de tots la important missió.

El cor, te en lo saló de ball lo seu gabinet de

estudi; lo cervell lo troba en lo saló dels llibres. De lo primer, no hi ha que dir que las ninas n' están joyosas; deurian estarne altre tant de lo segón, ja que 'l cos de cervell ben nutrit ha de enclore forsosament un cor bo; punt de partida essencial en la vida cuan dos sers s' uneixen pera ferla en comú.

No ha de ser, donchs, sols lo passatemp del saráu lo que ha de mourer la pensa de las hermosas figuerencas; y ja que la dona tant influeix en la vida del home, aquesta ha de imitarlo, sense abandonar cap dels drets del amor y del esbargi honest, á que s' ilustri, á que estudihi, á que prepari son camí, pera cuan arriui á la edat qu' es veritablement de llyta y de treball.

No faltará qui diga que aquesta manera de filosofar no encaixa massa ab el modo de ser de L' HEREUHET.

No diré que nó, pero ha de tenirse en compte que aixó es una consecuencia de las etapas de la vida que atrevessém.

Cuan vaig passar las peladas montanyas del Pirineu, las camas se 'm varen cansar.

Avuy las camas reposan y 'l cap treballa, treballa sempre...

FREDERICH GIRONELLA.

Barcelona 19 Janer 1902.

A una nena fredeluca

quina mare vá 'l Cassino ab arquilla.

CANSÓ.

Una nena jo conech
que 's molt mona y aixerida;
una nena jo conech
que 's mor, la pobre, de fret.

Té 'ls llavis com una grana,
y uns ullets... ¡ay quins ullets
té aquella nena aixerida
que te fret!

Es un enfilall de perlas
sa boca, y el seu cosset
igual que un roser es blinca,...
y te fret.

¡Pobre nena encantadora
nineta de vint anyets!
¿Perqué quant vas al Cassino
hi tens fret!

¿Perqué á ne la teva mare
li fas portá el braseret,
ahont escalfas tas manetas
quant tens fret?

Aquells galáns que 't voltejan
y 't tiran flors com incéns,
¿no inflaman lo teu cor tendre
—cor de nen?—

Ni 't dihent res las miradas
llampeguejants, ni 'ls batechs

dels que son cor al teu juntan
quant balleu?

Ni la xardor de la sala
ni 'l devassall de plaber
fant fondre tota la gebre
del teu ser?

Prou que ho sé, prou, nena hermosa,
prou que ho sé perquè tens fret;
al Cassino hi falta un jove,
joenet,

per qui el teu esperit alena
recordant ¡ay! millors temps;
sense 'l foch de sas miradas...
ja 't vé fret.

Digas, donchs, á ta mareta
que desi 'l brasé á corrents;
l' escalf no han pas de donártel
las brasas del braseret.

Una nena jo conech
que 's molt mona y aixerida;
una nena jo conech
que 's mor, la pobre, de fret.

EGO SUM.

A

Vols que cante, y no puch; no puch, m' aymia;
tinch lo cor trossejat; lo teu prech guarda;
que mos cants, més que notas d' alegría,
semblarian sarcástica riallada.

Ni un moment de dolsor; ma set ardent
he apugat sols ab glops de fel amarga;
mos peus sanchnan d' espinas que trepitjo
y al cor porto clavats punyals y dagas.

Cuan miro á mon entorn y 'l vuyt oviro
sens veure al horisó ni una esperanza,
desvaria 'l cervell, lo cor se 'm trenca
y lluytan per sortir als ulls las llágrimas.

¡Oh, malhaurat! En altre temps vaig creurer
que á mon entorn Felicitat voltaba;
va ser ensomni dols, que cada dia
se va fent més y més irrealisable.

Hi ha recorts que no 's borran de la pensa,
recorts que roban fers la pau de l' ánima,
que forman part del ser, y l' abandonan
sols cuan cubert se troba ab la mortalla.

Per 'xo no puch cantar; no puch, m' aymia;
tinch lo cor trossejat; lo teu prech guarda;
que mos cants, més que notas d' alegría
semblarian sarcástica riallada.

Jo.

Barcelona 19 Janer 1902.

Una conquista meua

Vehineta, vehineta,
qu' está frente 'l meu balcó,
de mi tingui compassió
y escoltim una miqueta.

Jo l' adoro ab tot mon cor,
 pot creurem, nineta hermosa,
 (ves si n' es de vergonyosa
 que ja 's cubreix de rubor)
 lo meu amor es tan pur,
 que tractanme una miqueta
 vosté també, vehineta
 m' aymarà; n' estich segur.
 Si vol demá, havent sopat
 'niré á trová 'l seu papá...
 —Dispense, sols tinch mamá.
 —¿Donchs y aquell senyor d' edat?
 —Aquell es lo meu marit,
 porque jo ja soch casada.
 —(¡Deu meu! y quina pastarada!
 Vaja entornemse 'n al llit).

.....
 CALAF.

Refleccions de un solter.

La vida del solter, es envejable; ningú 'l mana; fa 'l que vol y sembla que tothom está per ell.

Quant compareix un solter á una reunió de jovenetas, ja te segura la preferencia sobre tots los casats, que ab cara compunjida han de arrecorarse y fer puesto al nou personatje.

Se compren perfectament aquesta preferencia, pues es deguda á que lo solter es un peix que 's pot pescar, mentres que lo casat, no sols es ja de pescateria sino hasta estantis: per aixó fujen de ells las noyas.

Ara que penso ab lo que decau un home después de casat, me ve á la memoria una relació que 'm va fer un solter, temps enrera, tot pasejant per la rambla de Barcelona, parlant de un casat, que per passársela be entre 'l *sexo debil*, se feya passar per solter.

Me digué aixís l' amich:

X An Geroni era casat
 y encar que pobre tenia
 molta quitxalla, y vivia
 molt felis y regalat.

N' habia tant be engrescat
 á deu ó dotse criadas,
 que per ell embabiacadas,
 tot seu se 'l volian fer
 donantli cosas sisadas.

L' una pa, l' altre bon vi
 l' altre tabaco y calés,
 roba blanca las demés
 y altres, lo que no vuy di.

Hasta que 's va descubri
 que aquell home era casat
 y deixantlo d' un plegat
 sempre que al carré 'l trobavan,
 totas ellas li cridaban
 nó t' darém may mes guisat.

Figureuse, pues, si es gayre agradable el ser

casat; pero no obstant, cuant veig que tothom desitja arribarhi; y mes cuant veig que los viudos si tornen deixar caurer, algo *bueno* ni ha de haberhi.

Nada, per ara 'm quedo solter, pero ab dret de festejar, porque crech que aquest dret me pertany lligitimament, com pertany á tots los del meu gremi.

Pero ben mirat, del fasteig ne naix l' amor, que comensa de una manera suau, va ensaxantse per tot l' esperit hasta convertirse en verdadera passió, sinonim de locura y luego ha de venir com á consecuencia, la bojeria del llas perpetuo.

Si tinch de confessar la veritat, me penso que mi deixaré caurer y no será estrany porque si del amor ha de venir la locura, tenint en compte lo que ha dit un sabi alienista, que aquet partit es el que dona mes contingent de boigs, crech poder assegurar que tots ne tenim un' arrel.

Mes deixemnos d' aquestas pesimistas reflexions y anemsen al saló á disfrutar de las delicias del ball, que no deixa de ser un sport capás de fer olvidar hasta la nostra propia existencia terrena.

Y l' home després de aqueixas reflexions baixá al saló y fen mes gresca que tothom.

Aixís es lo nostre modo d' esser, tras la migranya ve l' alegria.

Per l' original

PAU BOTINOVÍ CALSA BONITI.

Un consell á las noyas del Cassino Menestral

Noyas que al Cassino
 cada festa aneu,
 á cap jove, vos suplico,
 que no maltracteu.

Perque si cap mala paraula
 l' hi aribeu á dir,
 es facil que á la cara
 vos hi plantin els cinch dits.

Prenguin aquest consell
 totas ab interés,
 especialment las fillas
 d' alguns sabatés.

UN QUE MAY L' HI HA CAYGUT LA GORRA 'L POU.

Per una pell

Lloch de la escena; el Cassino,
 que 's un jardí plé de flors:
 lo saló curull de noyas
 ab trajos de tots colors.

Preludia un schotisch l' orquesta,
 desfilan del mitj els noys
 en busca de sa parella,
 tots satisfets y alegroys.

Entre 'l mitj de las onadas
d' aquell mar de serafins,
veig una nena rodona
de tons blancs y tons carmins.

Va abrigadeta la nina
lluhint una pell al coll;
de prompte, sento que un jove
mirantsela, ab desitj foll,
y llesant un sospir fondo
l' hi diu ab melosa veu:
—¡Redeu que m' agradaria
teni aquesta *Pell!* ¡Redeu!

EGO SUM.

A formar...

La nostre festa ha arribat
y sen lo nostre projecte
de no faltar al precepte
per tot solter venerat,
olvidant las nostres penas,
si es que penas te un solter,
farem lo que s' ha de fer
ab la ajuda de las nenas.

Sen modesta nostra broma
'n quedem tant satisfets
tant ó mes qu' alguns d' aquets
partidaris de la goma.

Apa noyas, donchs vingueu,
que algun vos en pot tocá
dels regalos que hi haurá,
segons diuhen, si treyeu.

Farem nostra gran passada
á tot gasto y lo demés...
¡Visca el gran ball de solters
y tota la *tarregada!*

ENRICH V.

ACUDIT

Entre dos casats de nou:

—Mira Margarida, d' avuy endevant no vull
pas que posis mes carn de bou á l' olla.

—Y ara Enriquet ¿per qué?

—Molt sencill. Perque temo que menjant
tanta carn d' aqueixa classe, pot ser que ab 'l
temps, encare m' arrivarian á sortir banyas.

CALAF.

CONSELL

Un *guerrero*, que de kilos en fa 102, desde
algun temps á n' aquesta part vé dedicantse á l'
esguerro de *crias* amorosas.

Com que tal operació está proporcionantli un
gros *treball*, y á fi d' evitar que s' aflequeixi, *Mr.*
Pierre, representant d' especifichs estrangers, li
proporcionará un bon reconstituent: l' *arrós*.

CRIDA

Se participa á las noyas d' aquest Cassino que

'n *Luisito*, fill de *Capmany*, desenganyat de tre-
ballar l' *espart*, s' agafaria á lo que surtis. Espe-
cialista en aguantar cantonadas del Nort, durant
un' hora.

PERE.

Secció de Telegramas

Rossinyol, 12, á las 27.

Acaba de rebre-se la següent noticia. L' Em-
perador de l' arangada ha disposat pasar las fes-
tas carnavalescas d' aquest any en la capital del
Ampurdá, ab lo corresponent acompanyament d'
elevats personatjes, com son lo llarch de copons,
lo gegant de cala ciutat y altres pel istil.

Se li prepara una espléndida arribada, á qual
fi, s' han aixecat moltissims archs de triunfo; s'
están engalanant totas las vías públicas y priva-
das y 's tenen concertadas las orquestas que 's
componen dels més *afamats* profesors; tals com
aquell mestre d' estudi que s' menjaba las lletras
per no tenir res més.

Dita noticia ha causat gran sensació entre la
gent d' upa y tothom farà un esfors pera obse-
quiar á tal personatje.

T. UPINADAS.

Huelgas.

Triana, 15, á las 30.

S' han declarat ab huelga totas las sogras,
que durará tots los dias de Carnaval; no poguent,
per tal motiu, exercir las sevas *agradables* fun-
cions contra sos gendres y sas joves, durant dit
período.

Ha produhit la noticia una frenética alegria
en lo gremi dels casats, que 's proposan no des-
perdicar la ocasió, concurrint á totas las carna-
valescas que s' organisen.

Nosaltres, amants del bé de nostres consem-
blants, nos asociem á sa justa satisfacció.

UN VIUDO.

Pagaina, 16, á las 25.

Ahir corri lo rumor de que 'ls investigadors
se habian declarat en huelga, pero desgraciada-
ment no ha resultat certa aquesta noticia, perque
han arribat á un arreglo ab los patrons que s' han
avingut ab lo augment que reclamaban. Per tant,
continuará aquella gent ab sas funcions.

C. ONTRIBUYENT.

Habana 8, á las 20.

Llegato sin novetat vapol «Calmen», puetes
festecar sastle.

LUICITO.

Plassa de las Cols, á las 22.

Lola: Aquesta nit, á l' Americana en que aneu
á buscar els joves, vine á treurem á mi. Dispen-
sem l' atreviment, pero no rebrás la carbassa ab
que tú vás obsequiarme.

XATO.

Charlant 40, á las 5.
Pots casarte ab lo *ferrer* jovenás que jo no vindré pas.

MARLOCE.

Moncan...t 10, á las 15.
Pepito telegrafiam si 'n Candela es aspirant á President, qu' aquí hi ha plassa vacant d' escura...

MARIQUITA.

CRÓNICA

INTERESANTS

Per no perdre la costum y en obsequi á las victimas crucificadas ab la gegantesca creu del matrimoni, dediquem á tots els casats el primer Schotisch de la primera part. Trieu, pero no remaneu. Mil ponselletes olorosas é impacients, esperarán vostra determinació y obrint los seus brassos os apregonarán per breus moments, fent-vos olvidar els crits de la sogra, els renys de la dona y l' humitat, resultat dels *pipís* de la quitxalla. Trieu, pro no remaneu.

Al igual que 'ls demés anys, la segona Americana de la primera part, las noyas venen obligadas á escullir lo ballador, donant aixís á coneixer quin es el preferit. Totas las que prenguin part en aquest ball se'ls hi donará un número pe'l sorteig de uns quants regalos que, com sempre, serán de *mistó*. El sorteig se verificará despres de la primera americana de la segona part.

No ploreu casadas, que també os toca un as. El según Schotisch de la primera part tindreu la satisfacció d' abraçar un xayet tendre. Los solters venen obligats en aquest ball á treurer vostre rovell de las camas; per lo tant, unteu be las frontisas y ojo ab las apretadas, que no 's perjudiqués cap *tercer*.

!!! ATENCIÓ !!!

Se fa sapigué que la passada del ball de solters, sortirà de casa nostra, ó siga del Cassino, á dos quarts de nou y recorrerà los carrers següents:

Muralla, Junquera, Plassa, Besalú, Carretera del Castell, Vilafant, S. Vicens, S. Pau, S. Llåtzer, Nou, Monturiol, Ample y... hasta l' any vinent.

Se 'ns ha presentat una comissió de joves de la primera y quarta volada en aquesta redacció, porque supliquem als dos jermans vinguts de Sils ó sian *Los niños góticos* (especialistas en brusas) que tingan compassió d' ells, que si continuan tan tremendos no quedarà cap noya en aquest Cassino. Per lo tant, *niños*, á *tandé*, n' hi ha d' haber un xich per tothom.

¡Pochs com aquets!

Secció d' anuncis

Per ausencia del *duenyo*, está per arrendar lo

pis de una modista molt *Modesta*, que viu en lo carrer de *Ciria*, -comers en gran.

Per haberse retirat del negoci que exercia en lo pis del carrer de *Bru*, -net de *polvo y paja*, desitja un' altre colocació un jove molt aixerit. Pera mes informés, carrer de la *Sala*, núm. bis.

Hi ha un jove molt elegant que busca parella y la acceptará mentres sigui aixerideta, encare que fos llaminera, perque éll es molt *Dolcet*.

Aquell munt de donas y noyas que 's colocan á la barandilla los dias de ball, impedint lo llibre tránsit per aquell siti, han pres lo bon acort de despejarlo. Ho celebrem.

Un jove que ha perdut l' amiatat de sa xicota, desitja trobarne un' altre; donará las mes expresivas gracias al qui li proporcioni.

Aquella pentinadora tant aixerida de la piga á la barba, que servia de *Consuelo* á un militar, aprenent de general, ha sigut declarada *cesanta*, y á fi de no continuar ab semblant situació desitja trobar la bona voluntat d' un bon xicot, ab la seguretat de que sortirà sumament consolat.

Modista molt llarga volia un sastre que l' hi enfilés l' agulla.

Bassagany, 8.

Jove sabi y molt entés toca 'l violon á tot' hora.

Angel, 10.

Jove barbut y serio dona llissons á domicili á las noyas que desitjin apendrer el Schotisch.

Sol d' Isern, 3, 6.º

La morena Maria busca un barber que l' hi talli la camisa.

Sant Andreu, 14.

La Carmeta modista desitjaria trobar un ferrer que l' hi adobés lo pany.

Bonas-Terras, 64.

Una modista molt llarga s' ofereix en ensenyar noyetas per conquistar *cuvanitos*.

Carmen, 7.

Hi ha un sabaté arribat de Cervera que dona llissons gratis per portar las calsas arremangadas.

Ample, 100.

Tocinera que sempre bada participa 'l públich que dona la butifarra á preus módichs.

Libo, 10.

Granaire dels llabis grossos y morena ensenya de riure al que no 'n sábiga.

Santa María, 8.